

Når institutioner fejler: Tænk som LaRouche

Den 4. juli 2024 (EIRNS) – Det er en klinisk bevist kendsgerning, at når et alvorligt neurotisk eller psykotisk individs adfærd producerer konsekvenser i den virkelige verden, der er i modstrid med hans egen overbevisning, ser han disse resultater gennem den samme psykoses prisme – og konkluderer, at hans synspunkter endnu engang er blevet retfærdiggjort.

Den “analyse”, som Atlantic Councils direktør, Frederick Kempe, en af etableringens førende koryfæer, har leveret, om at de skelsættende politiske implosioner omkring Biden, Macron og Sunak sker, fordi “de selv er skyld i det”, er af præcis den karakter. Ingen steder viser Kempe den mindste erkendelse af, at disse tektoniske politiske skift blot er overfladiske udtryk for et systemisk sammenbrud af hele det nuværende London-centrerede imperiale finansielle, økonomiske, politiske, kulturelle, moralske og filosofiske system.

Lyndon LaRouche forudsagde denne sammenbrudskrise med præcision for over 50 år siden.

Hvordan kan det være, at Kempe m.fl. stadig ikke har en anelse, og viljeløst bringer verden til en dødelig økonomisk nedsmeltning og mod en stadig mere sandsynlig atomkrig – hvor LaRouche forudså den nuværende udvikling et halvt århundrede, før den “skete”, og leverede en løsning på problemet?

Gå tilbage til 1976 og et memorandum om strategiske studier skrevet af Lyndon LaRouche den 3. april samme år under titlen ”Heuristiske tillemplinger af den højere teori om mangefold på den nuværende strategiske og underliggende taktiske situation”. Studér følgende uddrag af dette dokument og husk på, at LaRouche i juni 1975 første gang havde præsenteret

sit forslag om en international udviklingsbank (IDB) som et alternativ til det nuværende kollapsende system:

“I ethvert relativt kort udviklingsinterval af en samfundsphase af en bestemt art, definerer det karakteristiske specifikke træk ved dette samfund, der kan henføres til dets udviklingsmåde, den omtrentlige ækvivalent til et sæt universelle love, der er specifikke for denne fase af dette samfund. Som følge heraf repræsenterer visse former for aktivitet, som er karakteriseret ved sådanne regler, det effektive mål for virkeligheden i den sammenhæng. Følgelig har visse træk ved livet, der er bestemt på denne måde, betydning som “fakta” under sådanne forhold. Som kendsgerninger repræsenterer de ikke kun generelt acceptable fortolkninger af begivenheder, men denne fortolkning er uadskillelig fra en tilhørende underforstået forestilling om, hvilken praktisk handling der bør foretages som reaktion på begivenheden. Vi kan derfor med rette kalde sådanne “kendsgerninger” for “praktiske kendsgerninger”, da deres betingede gyldighed er uadskillelig fra effektiviteten af den slags handlinger, de indebærer; de kaldes “kendsgerninger”, hovedsagelig fordi de reaktioner, de indebærer, “synes at fungere” inden for rammerne af den pågældende fase af det pågældende samfunds udvikling.

“Men, bring så dette samfund til et punkt af diskontinuitet, mangel på sammenhæng, som f.eks. den nuværende fase af kapitalistisk sammenbrudskrise. Samfundet har nået et punkt, hvor det ikke længere kan eksistere på basis af de tidligere dominerende sæt af institutioner. Resultatet er at det, der fungerede som reaktion på tidligere begivenheder, ikke længere fungerer. I en meget meningsfuld forstand er universets love pludselig brudt sammen, for så vidt som relationerne i det pågældende samfund nærmer sig et sæt underforståede universelle love for social praksis. Derfor er det, der reelt var et “faktum” i 1971, ikke længere et faktum i dag.

“Situationen er mere kompliceret, som vi allerede har antydnet.

“Der er to grundlæggende bevidste alternativer til rådighed for den kapitalistiske sektor i dag. Det ene er det degenererede univers med schachtianske nedskæringer og politistatsstyre på en næsten global skala. I dette univers hersker en helt ny definition af fakta. Det andet er forslaget fra Den Internationale Udviklingsbank, hvor de grundlæggende erfaringer defineres anderledes end i verdenen fra 1971 eller i den schachtianske verden. Endelig, hvis ingen af de to mulige universer vælges, har vi det særlige univers med absolut kaos.

“Ingen af de fire alternative universer bestemmer endnu fuldt ud, hvad der er en kendsgerning. Det gamle univers er døende, men det har stadig en tendens til at bidrage til at bestemme, hvad et faktum er. Det schachtianske univers er på nippet til at blive den totale erstatning for den verden, vi kendte i 1971, og den fremkomst påvirker allerede definitionen af fakta. Forslaget om Den Internationale Udviklingsbank påvirker også begivenhedernes gang i nogle nationer og i den globale situation som helhed. IBD bestemmer derfor også betydningen af fakta. Der er også en trussel om voksende kaos, som ligeledes definerer fakta.

“Det er blot den overordnede situation. Processen med at bevæge sig fra det eksisterende, kollapsende univers fra 1971 til et af de tre alternative nye universer kan ikke ske som et simpelt, direkte spring fra det ene til det andet. De institutioner, der er nødt til at etablere et af de nye alternative universer, er ikke på plads; de vil komme på plads som resultatet af en række mellemliggende, kortlivede underuniverser, som hver især umiddelbart bidrager til at bestemme, hvad der udgør en kendsgerning i det øjeblik.”

Når du reflekterer over disse dybere spørgsmål i denne 4. juli-weekend og over den påtrængende fare for atomkrig, som vores art står over for, ville det være et godt tidspunkt at genoptage: “Tænk som LaRouche”, da alt andet ikke vil være en vej ud af nutidens eksistentielle krise. Ud over det ovenfor

citerede dokument af LaRouche ville et godt sted at starte være det nyligt udgivne bind II af *Lyndon LaRouches samlede værker* – som omfatter værker, der i høj grad er centreret om kunst, musik, drama, poesi og princippet om menneskelig kreativ handling, som ligger til grund for dem – og som er tilgængelig fra LaRouche Legacy Foundation.

Og sørg for at støtte og udbrede Den Internationale Fredskoalitions netop udgivne “Uafhængighedserklæring om overhængende atomkrig: Begynd forhandlinger om fred nu.”

Foto: EIRNS/Stuart Lewis